

de sig i, hvordan man beskriver historien. Synes hr. Jesper Langballe som medlem af regeringens støtteparti, at det er tilfredsstillende, at det er den måde, som regeringen har tænkt sig at gribe undersøgelsen an på i Institut for Internationale Studier?

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det kan formentlig være lidt svært at diskutere i betragtning af det noget forsimplede univers, hr. Jesper Langballe omgiver sig med.

Jeg synes jo, det var interessant at komme tur-ten hen over den danske kulturelite og forbrødring med bødlerne – de drypper af blod, de her mennesker – og så helt over til nutiden, det multietniske paradys, som er de samme folk.

Nu er det jo sådan, at Dansk Folkeparti vel med hensyn til underdanighed over for USA oven i købet overgår regeringen, selv om man dårligt kan forestille sig det. Men hvad fatter gør, er altid det rigtige.

Hvis der er noget, jeg synes, der er grund til at rose amerikanerne for i forhold til tosehovederne, undskyld, Dansk Folkepartis sådan mere udadvendte folk, er det netop for det helt faste synspunkt med hensyn til mennesker af forskellig arts ret til at leve sammen, for der er man i USA fuldstændig ubøjelig over for Dansk Folkepartis demagogi.

(Kort bemærkning):

Jesper Langballe (DF):

Med hensyn til spørgsmålet om arkiver vil jeg gøre opmærksom på, at her skal man lige passe lidt på, for der er jo ikke tale om, at man skal ophæve arkivloven. Der er jo ikke tale om, at man lige pludselig skal indføre en fuldstændig fri og åben og uhindret adgang for alle og enhver til alverdens arkiver.

Der kunne være brug for mere åbenhed, det er helt klart. Det kan jeg være enig med spørgeren i. Arkiverne i Danmark er alt, alt for lukkede. Samtidig må man jo gøre opmærksom på, at den kolde krig faktisk er forbi. Der er ikke mere nogen statslige sikkerhedsinteresser, der står på højkant.

De der diskussioner om Uffe Ellemann-Jensen på baggrund af udenrigsministerens betragtninger i Jyllands-Posten i dag vil jeg ikke gå ind på. Jeg kan undre mig lidt over Uffe Ellemanns mærkværdige, pludselige hukommelsestab i Jyllands-Posten Søndag med hensyn til,

om de russiske arkiver var åbne, dengang der virkelig var en mulighed for, at han kunne have sat en forskning i arkiverne i gang. Det var de nemlig.

Jeg synes måske også, man kan sige, at den DUPI-konstruktion eller IIS-konstruktion er lidt tvivlsom, eftersom Uffe Ellemann selv skal godkende undersøgelser, som han selv er genstand i. Men jeg understreger, at når jeg siger det her, er det ikke på nogen måde for at anfægte den meget hæderværdige indsats, Uffe Ellemann-Jensen gjorde som udenrigsminister i fodnoteperioden, hvor han viste et virkeligt mod.

Til allersidst vil jeg sige til hr. Aage Frandsens betragtninger, at der var et udtryk, man brugte under den kolde krig, nemlig den moralske ækvivalens. Det var, når venstrefløjsfolk stod op og sagde, at det kunne egentlig være ét fedt, om vi talte om USA, eller om vi talte om Sovjetunionen, for der var egentlig sådan en moralsk ækvivalens. De var moralske partnere på lige fod.

Sådan forholder det sig ikke efter vores mening. Sådan forholder det sig heller ikke i forhold til de rædsler, der kommer ud af visionerne om et multietnisk paradys. Jeg tænker på den 11. september. Alting er ikke ligegyldigt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det vil være strålende, hvis der bliver undersøgt – jo mere, jo bedre – og forsket i – jo mere, jo bedre – hvad der blev sagt under den kolde krig.

Jeg synes i hvert fald også, at der skal forskes i folk, der forsvarede Sovjetunionen og diktaturet i Sovjet. Helt bestemt.

Men for mig er der en forskel mellem, om man går ind for demokrati eller diktatur, om man går ind for undertrykkelse eller rettigheder, om man går ind for ytringsfrihed eller det modsatte, om man går ind for menneskerettigheder, eller går ind for knægtelse af menneskerettigheder.

Kl. 14.35

Da jeg synes, at det er det afgørende, har jeg altså den opfattelse, at når vi skal undersøge den kolde krig, så skal vi undersøge alle dem, som støttede diktatur. Vi skal undersøge dem, der støttede diktaturet i Sydafrika, vi skal undersøge dem, der på forskellig vis understøttede Pol Pot-diktaturet i Kampuchéa, vi skal undersøge dem, der udtalte støtte til Indonesien, til masakren på Østtimor, til Vietnam osv.